

Recordant Josep Roca-Pons. —Com és sabut, Josep Roca-Pons, membre de la Secció Filològica de l'IEC, ens deixà el 28 d'agost de 2000 (cfr. la necrologia que Philip D. Rasico li dedicà als *ER*, XXIII (2001), p. 435-439). Tanmateix el seu record no s'esmoreeix, com ho proven, entre d'altres, dos actes dels quals volem deixar constància ací. - 1) El Grup d'Estudis Sitgetans inclogué, en les activitats commemoratives del seu vint-i-cinquè aniversari, un "Homenatge pòstum al Dr. Josep Roca-Pons", el qual tingué lloc a l'Espai Cultural Pere Stämpfli de la blanca Subur (on s'establiren ell i la seva esposa en retornar dels Estats Units), el dia 3 de març de 2001. Hi sentírem les següents intervencions: Maria Lluïsa Marsal: "La personalitat humana de J. Roca-Pons", Ventura Sella: "El patriotisme de J. Roca-Pons", Vinyet Panyella: "J. Roca-Pons, el filòleg" i August Bover: "J. Roca-Pons, la consolidació de la catalanística nord-americana". Tota la sessió traspuà la solidesa de la seva obra i la humanitat del seu capteniment. - 2) Per la seva banda, la Secció Filològica de l'IEC també organitzà una sessió en memòria de qui fou il·lustre membre seu. Aquest acte, que fou assumit per tot l'IEC i, per tant, convocat i presidit pel seu President Manuel Castellet i pel de la Secció Filològica Joan A. Argenter, tingué lloc el dia 17 de maig de 2001. Hi prengueren la paraula Joan Argenter, Philip D. Rasico, membre corresponent de l'Institut als Estats Units, i August Bover, President de la Societat Catalana de Llengua i Literatura (del mateix IEC). Sense títols específics per a les intervencions anunciades, tots tres dissertants glossaren, en sengles interpretacions personals, l'obra científica i docent de Roca-Pons, en general i sobretot a Nord-Amèrica. Dita així, la notícia té la fredor d'una dada històrica. Però, com molt bé es desprenia dels parlaments que ressonaven a la sala Prat de la Riba de l'IEC, Josep Roca sempre posà en les seves activitats un pregon accent humà que captivava i seduïa, i que convertia el mestratge en una forja d'amistat que res, ni la mort, no ha esvaït. I ho corrobora el testimoni de la seva muller, sòlid puntal i fidel col·laboradora de Roca, i el dels seus nombrosos deixebles, escampats a banda i banda de l'Atlàntic, però units al conjur del record del mestre. Clogué l'acte el president Castellet, amb uns mots en clara sintonia amb el clima creat en el decurs de la sessió. [A. M. B. i M.]